

Ngo Xuan Thang:
Vietnamské svatby na území České republiky jako projev diasporické svátečnosti a jejich transnacionální povaha

Bakalářská práce Thang Xuan Ngo má zajímavé téma, má k jeho zpracování velmi dobrý teoretický potenciál i sesbíraná solidní, místy velmi pozoruhodná data. Práci však ublížila pravděpodobně špatně zvládnutá organizace času. To je bohužel patrné ve všech pro bakalářskou práci relevantních ohledech: formální náležitosti, písemný projev, nevytěžení dat, nedotažená interpretace, trochu vágní cíle a závěry.

Práce začíná pěkným, neotřelým poděkováním, které vzbuzuje vpravdě antropologický zájem o porozumění odlišně kladeným akcentům jiné kultury. Teoretická část pak čtenáře seznamuje s koncepty transnacionální migrace, sociální konstrukce reality, konceptů Pierra Bourdieu, festivity a přechodových rituálů. Autor pracuje s dobře vybranou a rozsáhlou teoretickou literaturou. Relativně hodně cituje, resp. parafrázuje, ale text je přehledně členěn do kapitol a jednotlivé koncepty jsou představeny sice jednoduše, ale velmi srozumitelně. Navíc se autorovi daří ukázat, že jsou představované koncepty relevantní právě pro sledovaný jev – vietnamskou svatbu v České republice.

Možná ale již tady začíná hlavní nesnáze předložené práce. Autor jakoby se nadchnul pro to, že již letmé seznámení se s teoretickými koncepty mu umožňuje relativně pěkně porozumět a interpretovat zkušenost ze života vietnamské komunity v České republice. Na metodologicky pečlivě připravený a provedený projekt jakoby již nezbyl čas. Vtipný, ale stručný závěr tuto mojí domněnku potvrzuje: není zde představen závěr získaný na základě analýzy vedených rozhovorů. Citované úryvky z rozhovorů přitom ukazují, že je autor umí dobře vést a informátoři mu promyšleně odpovídají. Jsou to ale spíše záblesky, které nám umožňují nahlédnout, jak zajímavá vietnamská svatba je, resp. co o ní informátoři říkají.

Metodologická část seznamuje čtenáře s informátory, autor v ní obhájí s ohledem na covid volbu rozhovorů místo zúčastněného pozorování a na tomto místě nepatříčně popisuje hlavní části vietnamské svatby. Chybí zvážení kvality provedeného výzkumu. Výběr vzorku informátorů je svévolný, nenašel jsem odůvodnění, resp. určitou snahu se věnovat důkladněji např. transnacionální migraci. Mají všichni z informátorů opravdu ještě silnou vazbu na Vietnam, uzavřeli by sňatek s Čechy, platí pro ně, že budou chtít být pohřbeni u svých předků ve Vietnamu? Odhadl bych, že lidé ve vietnamské komunitě jsou velmi diferencovaní, že mladí to chápou jinak než starší generace atd.

Nezacílenost, resp. absence důkladného sledování a analýzy jednoho z výzkumných problémů charakterizuje i empirickou část – popis vietnamské svatby a diaspory. Platí přitom, že dílčí postřehy a interpretace přinášejí zajímavé pohledy do vietnamské komunity. Čtenář si však nikdy není zcela jistý, kdy se popisuje „tradiční svatba“, kdy reflexe této tradice, jak je to s lpěním na tradici a změnou. Sám text přitom přináší rozpory, kterých si nelze nevšimnout. Trvá se na manželství jako základní premise, ale jedna z informátorek je sice nazývána manželkou, ale sňatek ještě neuzavřela. Uzavírání sňatků mimo komunitu je popisována jako spíš problematické a neběžné, ale sám autor v poděkování píše o „Gabriele“ (české dívce?). Interpretace velké svatby a jejím významu se různí. Ostatně pro tyto nejednoznačnosti, symbolické interpretace atd. by autor v dříve představených konceptech našel interpretační klíč. Popis tak mohl být daleko jemnější, empatičtější, hravější.

Práci ale nejvíce shazují formální nedostatky: různé fonty písmem, opakující se odstavce, citační chyby, úprava struktury textu, překlepy a gramatické chyby. Autor přitom píše plynule a dobře česky – jen na důkladnější revizi asi nezbyl čas.

I přes tyto výtky pokládám práci za zajímavou a doporučuji ji k obhajobě. Kvůli naznačeným výtkám navrhuji hodnocení **velmi dobře/ dobře** s ohledem na obhajobu.